

Min dag i coronatider

Fader Antonius Almaleh, kaplan i Jungfru Maria kyrka i Hovsjö/Södertälje

Covid-19 är i högsta grad påtaglig i allas vår vardag, även prästers. Igår kallades jag till ett sjukhus för att förrätta de sjukas smörjelse för en person som intensivvårdades på grund av covid-19. Sjukvårdspersonalen var hjälpsamma och försåg mig med skyddsutrustning såsom munskydd, mössa, visir, stort plastförkläde, handskar och skoskydd. Två av de närmaste anhöriga var också med i rummet, även de i full skyddsutrustning. För mig var det en glädje att vi tilläts vara hos den sjuke trots sjukvårdens pressade situation. Jag känner stor beundran för personalen på sjukhusen, för de anhöriga till de sjuka och döende och för hela det troende folket.

Idag förrättade jag två begravningar där församlingsmedlemmarna tyvärr avlidit till följd av covid-19, och jag har fått berättat för mig att det förekommit att människor varit ensamma sina sista timmar i livet på grund av den nödvändiga isoleringen. Isoleringen kan naturligtvis vara till stor smärta för sjuka och anhöriga som inte får vara med varandra. I sådana stunder är det en tröst att veta att vi aldrig är ensamma. Vår Herre är alltid närvarande, likaså skyddsänglarna. Och genom förbön är vi närvarande i varandras liv. Många människor ber nu. Bönelivet tycks ha tänts upp, vilket är glädjande.

Jag upplever också att Herren Jesus kommit till oss människor på ett nytt sätt. Det är visserligen en sorg att inte kunna gå till kyrkan för att fira Palmsöndagen och Påskgudstjänsterna som vanligt. Men när människorna inte kan komma till kyrkan kommer Jesus till dem i hemmen i stället. Han helgar hemmen och familjerna som tillsammans följer mässan genom teveskärmar och datorer. På så sätt kommer andligheten och heligheten närmare även de familjemedlemmar som normalt inte går till kyrkan. Kristus kommer också till dem.

Det är många som deltar i dessa onlinegudstjänster. Palmsöndagsgudstjänsten i Jungfru Maria kyrka fick drygt 20 000 visningar och fader Adris Hanna i syrianska katolska kyrkan i Vårby Gård berättade att deras gudstjänst fick 10 000 visningar. Det är inte bara församlingsmedlemmarna som deltar i gudstjänsterna utan även människor i andra länder, vilket jag ser som en välsignelse. Katolska kyrkan blir verkligen katolsk, universell.

Själv firade jag den heliga Mässan på Palmsöndagen på Josefinahemmet. Det var bara några få personer där men jag hade förberett en korg med palmkvistar och skrivit på sociala medier att jag skulle åka runt och stanna till på olika parkeringsplatser, så ville man, kunde man komma och få välsignade palmblad. Och människor kom! Det var en stor glädje. När församlingen inte kan komma till kyrkan får prästen komma till människorna. Vi präster måste fortsätta vårt apostolat, det är vår tjänst och plikt.

Jag upplever att det finns en otrolig längtan efter att få komma till Kristus, ta emot Kristi kropp och fira Uppståndelsen. Tron har upptänts till liv på ett nytt sätt och världen bärs av kyrkans och de troendes bön. Det ska vi bibehålla, tycker jag. Rosenkransbönen har aldrig tidigare betts tillsammans så mycket som det görs nu, människor kommer samman globalt via nätet och ber varje kväll klockan 20.00. Samma sak med korsvägsandakterna som har lockat många. I vår församling fortsätter exempelvis ungdomsgrupperna att träffas digitalt.

Det är svåra tider och jag trodde att det kanske skulle bli lite gnissel över att de offentliga gudstjänsterna blivit inställda. Men de församlingsmedlemmar jag möter är optimistiska och tycker att biskopens beslut att ställa in dem var ett modigt och riktigt beslut. De visar sitt stöd och ber för biskopen, stiftet och församlingen. Många orientaler lever ju lite närmare varandra, träffas gärna i

stora släkter och familjer. De tar den här situationen på stort allvar, håller avstånd och tar ansvar för sina äldre för att inte sprida smittan.

Jag tänker att det man inte kan göra i dag, det får man bära i bön och känna en fortsatt längtan efter. Självt hade jag sett fram emot att få åka till Umeå i mitten av mars för att, på inbjudan av den kyrkoherden där, fira den heliga Mässan för den kaldéiska gruppen där och hålla föredrag om kaldéerna för församlingen. Men den resan kommer att bli av när den här krisen är över, vilket den kommer att göra. Och trots att det är en svår tid vi lever i vet jag att det också är en glädjens tid. Vår tro är ju att Kristus gick den svåra och smärtrika vägen, led på korset lydig Faderns vilja och återuppstod till livet.

Kristus är återuppstånden!